

معنای بی‌زمان بودن قیامت در عین تقدم و تأخر حادثه‌ها

شماره پرسش: ۲۰۷۲۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۶/۸/۲۷ ۰۷:۰۱:۰۸

متن پرسش

استاد گرامی سلام علیکم: هرچند می‌دانم مصدر اوقات شریف و باعث ناراحتی می‌شوم ولی اگر ممکن است در خصوص سوال ۲۰۶۹۲ توضیحات بیشتری عنایت فرمایید، گره ذهنی بنده در این موضوع بازنشده است. جنابعالی در پاسخ فرموده اید وقتی همه بالقوه‌ها بالفعل می‌شود دیگر زمانی باقی نمی‌ماند. همین کلمه وقتی خودش نشان دهنده زمان است و دیگر اینکه چه اشکالی پیش می‌آید بعنوان مثال گفته شود ساعت ۸ صبح روز فلان سال تمام بالقوه‌ها بالفعل می‌شود؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید ما الفاظ را عموماً در زمان اداء می‌کنیم، ولی در عالم غیب و قیامت به این معنا زمان نیست، هرچند نسبت‌ها در عین احاطه‌ی ما در میان است. در نظر بگیرید کسی در چاه قرار دارد و چیزی دایره‌شکل که هر قسمت آن به رنگی است در دهانه‌ی چاه در حال چرخش است، لذا آن کسی که در چاه است در یک زمان قسمتی از آن دایره را زرد می‌بیند و در زمان دیگر قسمت دیگر دایره را سیاه می‌بیند. در حالی که آن کسی که در بالای چاه به آن دایره نگاه می‌کند، همه‌ی آن قسمت‌ها را یکجا می‌بیند در عین آن که به یک معنا تقدم و تأخر را در رنگ‌ها مد نظر دارد. به این معنا که یک قسمت زرد است و قسمت بعدی سیاه است. ولی این قسمت بعدی در عین آن که بعد است با قسمت قبل و قسمت‌های دیگر، همه در منظر او حاضرند. داستان تقدم و تأخر حادثه‌ها در قیامت از این قرار است. در ضمن خوب است به سؤال شماره‌ی ۲۰۷۳۰ رجوع فرمایید.
موفق باشید